Υπόθεση 250/85 R

Brother Industries Ltd
κατά
Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

« Ντάμπινγκ »

Περίληψη

Διαδικασία λήψεως ασφαλιστικών μέτρων — Αναστολή εκτελέσεως — Προσωρινά μέτρα — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Στάθμιση όλων των σχετικών συμφερόντων
(Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρα 185 και 186 — Κανονισμός διαδικασίας, άρθρο 83, παράγραφος 2)

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
18 Οκτωβρίου 1985 *

Στην υπόθεση 250/85 R,

Brother Industries Ltd, εταιρία ιαπωνικού δικαίου, με έδρα το Nagoya (Ιαπωνία), εκπροσωπούμενη από τον Pierre Didier, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο Laurent Mosar, 8, rue Notre-Dame,

αιτούσα,

κατά

Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενου από τον H.-J. Lambers, διευθυντή της νομικής του υπηρεσίας, και τον E.-H. Stein, νομικό σύμβουλο της εν

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

λόγω υπηρεσίας, επικουρούμενους από τον G. Vandersanden, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Jörg Käser, διευθυντή της νομικής υπηρεσίας της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad-Adenauer,

καθού,

υποστηριζόμενου από την

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους G. Temple Lang και M.-G. Jonczy, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γ. Κρεμλή, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

και το

Committee of European Typewriter Manufacturers (CETMA), εκπροσωπούμενο από τους D. Ehle, U. Feldmann και V. Schiller, δικηγόρους Κολωνίας, με αντίκλητους στο Λουξεμβούργο τους δικηγόρους Arendt και Harles, 34, rue Philippe-II,

παρεμβαίνοντες,

που έχει ως κύριο αντικείμενο αίτηση αναστολής εκτελέσεως ως προς την αιτούσα του κανονισμού 1698/85 του Συμβουλίου, της 19ης Ιουνίου 1985 (ΕΕ L 163, σ. 1), για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ηλεκτρονικών γραφομηχανών καταγωγής Ιαπωνίας,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

εκδίδει την ακόλουθη

ΔΙΑΤΑΞΗ

1 Με δικόγραφο της 29ης Αυγούστου 1985, η εταιρία Brother Industries υπέβαλε αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων με κύριο αίτημα την αναστολή ως προς αυτήν της εκτελέσεως του κανονισμού 1698/85 του Συμβουλίου, της 19ης Ιουνίου 1985 (ΕΕ L 163, σ. 1), για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ηλεκτρονικών γραφομηχανών που κατασκευάζει η αιτούσα και για την οριστική είσπραξη των προσωρινών δασμών αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκαν με τον κανονισμό 3643/84 της Επι-

τροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 1984 (ΕΕ L 335, σ. 43), μέχρις ότου το Δικαστήριο αποφανθεί επί της κύριας προσφυγής, στο βαθμό που ο εν λόγω κανονισμός την αφορά, επικουρικά δε τη λήψη οιουδήποτε άλλου συμπληρωματικού προσωρινού μέτρου κατά της Επιτροπής.

2 Η αίτηση, η οποία πρωτοκολλήθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 29 Αυγούστου 1985, υποβλήθηκε δυνάμει των άρθρων 185 και 186 της Συνθήκης ΕΟΚ και του άρθρου 83 του κανονισμού διαδικασίας.

3 Η αιτούσα αναφέρεται στην προσφυγή ακυρώσεως του προαναφερθέντος κανονισμού 1698/85 που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 12 Αυγούστου 1985.

4 Με Διάταξη της 2ας Οκτωβρίου 1985, επετράπη, βάσει του άρθρου 37, παράγραφος 1, του Πρωτοκόλλου περί του Οργανισμού του Δικαστηρίου ΕΟΚ, στην Επιτροπή να παρέμβει στην υπόθεση 250/85 R προς υποστήριξη των αιτημάτων του καθού. Πάντως, η Επιτροπή δεν υπέβαλε γραπτές παρατηρήσεις. Με Διάταξη της ίδιας ημέρας, επετράπη, βάσει του άρθρου 37, παράγραφος 2, του Πρωτοκόλλου περί του Οργανισμού του Δικαστηρίου ΕΟΚ, στο CETMA να παρέμβει στη διαδικασία περί λήψεως ασφαλιστικών μέτρων προς υποστήριξη των αιτημάτων του καθού.

5 Με δύο τηλετυπήματα της 9ης Οκτωβρίου 1985, το Δικαστήριο έθεσε στο CETMA και στην Επιτροπή ερωτήματα, στα οποία το μεν πρώτο κλήθηκε να απαντήσει εγγράφως πριν από τις 9.30 της 14ης Οκτωβρίου 1985, η δε δεύτερη κατά τη συνεδρίαση της 14ης Οκτωβρίου 1985.

6 Το καθού υπέβαλε γραπτές παρατηρήσεις στις 13 Σεπτεμβρίου 1985. Οι διάδικοι ανέπτυξαν προφορικά τις παρατηρήσεις τους στις 14 Οκτωβρίου 1985.

7 Η υπόμνηση των σταδίων που προηγήθηκαν της θέσπισης από το Συμβούλιο του κανονισμού 1698/85 παρουσιάζει ενδιαφέρον. Στις 15 Φεβρουαρίου 1984, το CETMA υπέβαλε στην Επιτροπή καταγγελία με αίτημα την επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ στις

εισαγωγές ηλεκτρονικών γραφομηχανών καταγωγής Ιαπωνίας, στις οποίες περιλαμβάνονται και εκείνες της εταιρίας Brother Ltd. Κατόπιν αυτού και σύμφωνα με σχετική έρευνα που διεξήγαγε, η Επιτροπή θέσπισε στις 20 Δεκεμβρίου 1984 τον κανονισμό 3643/84 (ΕΕ L 335, σ. 43), το άρθρο 1, παράγραφος 3, του οποίου επέβαλε προσωρινό δασμό αντιντάμπινγκ, ύψους 43,7 % επί των εξαγομένων από την αιτούσα μηχανών, δασμό που αποτελεί το αντικείμενο της εκκρεμούσας ενώπιον του Δικαστηρίου προσφυγής ακυρώσεως. Στις 19 Ιουνίου 1985 το Συμβούλιο θέσπισε τον κανονισμό 1698/85 που επιβάλλει με το άρθρο 1, παράγραφος 4, οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ, ύψους 21 % επί των εν λόγω μηχανών, ενώ με το άρθρο 2 προβλέπει την οριστική είσπραξη των προσωρινών δασμών αντιντάμπινγκ που είχαν επιβληθεί με τον προαναφερθέντα κανονισμό 3643/84.

8 Η αιτούσα ισχυρίζεται ότι η αναστολή εκτελέσεως ως προς αυτήν του εν λόγω κανονισμού μέχρι την έκδοση της απόφασης του Δικαστηρίου επί της κύριας προσφυγής είναι επιβεβλημένη, ώστε να μην υποστεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία.

9 Κατά το άρθρο 185 της Συνθήκης ΕΟΚ, οι προσφυγές που ασκούνται ενώπιον του Δικαστηρίου δεν έχουν ανασταλτικό αποτέλεσμα. Πάντως, το Δικαστήριο μπορεί, αν κρίνει ότι επιβάλλεται από τις περιστάσεις, να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλόμενης πράξης, καθώς και οιοδήποτε άλλο προσωρινό μέτρο κατ' εφαρμογή των άρθρων 185 και 186 της Συνθήκης ΕΟΚ.

10 Για να καταστεί δυνατή η λήψη παρόμοιων μέτρων, το άρθρο 83, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας απαιτεί οι αιτήσεις για τη λήψη προσωρινών μέτρων να προσδιορίζουν τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υπόθεσης, καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως, τη λήψη του προσωρινού μέτρου το οποίο ζητείται.

11 Η αιτούσα επικαλείται συναφώς τέσσερις λόγους που δικαιολογούν εκ πρώτης όψεως τη λήψη του μέτρου που ζητεί. Το άρθρο 2, παράγραφος 9, του κανονισμού 2176/84 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1984 (ΕΕ L 201, σ. 1), ο οποίος συνιστά το βασικό κανονισμό σε θέματα ντάμπινγκ, δεν τηρήθηκε, δεδομένου ότι δεν έλαβε χώρα η κατά το αυτό στάδιο εμπορίας σύγκριση της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής. Το ίδιο ισχύει και για το άρθρο 2, παράγραφος 10, περίπτωση γ), δεδομένου ότι η κανονική αξία δεν προσαρμόστηκε έτσι, ώστε οι τιμές στην εσωτερική αγορά να μπορούν κατά δίκαιο τρόπο να συγκριθούν με την τιμή εξαγωγής. Σοβαρά επίσης κενά χαρακτηρίζουν τους υπολογισμούς, σύμφωνα με τους οποίους τα κοινοτικά όργανα προέβλεψαν προσαύξηση ύψους 71,1 % κατά τον υπολογισμό της κανονικής αξίας των τριών τύπων που δεν πωλούνται στην Ιαπωνία, καθώς και στον τρόπο σύμφωνα με τον οποίο προσδιόρισαν τη ζημία που υπέστη η ευρωπαϊκή βιομηχανία.

12 Το Συμβούλιο θεωρεί ότι η εξέταση των τεσσάρων λόγων που προβάλλει η αιτούσα εκφεύγει σαφέστατα από το πλαίσιο των προσωρινών μέτρων για να προδικάσει την ουσία, ενώ κανείς απ' αυτούς δεν είναι ικανός να στηρίξει το « fumus boni juris ». Το Συμβούλιο θεωρεί περαιτέρω ότι οι περιστάσεις που επικαλείται η αιτούσα για να αποδείξει ότι συντρέχει περίπτωση ανεπανόρθωτης ζημίας, όπως η μείωση των πωλήσεών της και της μερίδας συμμετοχής της στην αγορά, καθώς και η εξασθένηση του δικτύου διανομής της, είναι συνυφασμένες με τη θέσπιση του δασμού αντιντάμπινγκ και δεν αποτελούν απόδειξη ανεπανόρθωτης ζημίας, θεμελιώνουσας το επείγον και κατά συνέπεια τη χορήγηση των προσωρινών μέτρων που ζητούνται. Εξάλλου, το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι, όπως προκύπτει σαφώς από τη νομολογία του Δικαστηρίου, ιδίως δε από τη Διάταξη 258/84 R της 17ης Δεκεμβρίου 1984 στην υπόθεση Nippon Seiko, είναι αναγκαίο να χωρήσει εκτίμηση των συμφερόντων της αιτούσας σε σχέση με τη ζημία που θα μπορούσε να υποστεί η ευρωπαϊκή βιομηχανία αν γίνονταν δεκτά τα αιτούμενα προσωρινά μέτρα, θεωρεί δε ότι το συμφέρον της ευρωπαϊκής βιομηχανίας θα θιγόταν σοβαρά αν λαμβάνονταν πράγματι τα μέτρα που ζητεί η αιτούσα.

13 Για να αποδείξει ότι συντρέχει το fumus boni juris, η αιτούσα επαναλαμβάνει με την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων που υπέβαλε διάφορους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που προβάλλει και με την προσφυγή της στην κύρια δίκη. Με τις γραπτές παρατηρήσεις τους, τόσο το Συμβούλιο όσο και η Επιτροπή έκριναν ότι δεν όφειλαν να εκθέσουν την άποψή τους επί των ισχυρισμών αυτών στο πλαίσιο διαδικασίας για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων, επειδή η εξέτασή τους επάγεται την έκφραση απόψεως επί της ουσίας. Κατά τη συνεδρίαση της 14ης Οκτωβρίου 1985, και τα δύο κοινοτικά όργανα, ειδικότερα όμως η Επιτροπή, υπογράμμισαν ότι κατά την άποψή τους δεν προέβησαν σε εσφαλμένο υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ και της αποτίμησης της ζημίας που προκαλούν οι ιαπωνικές εισαγωγές στην ευρωπαϊκή βιομηχανία και ότι εφήρμοσαν ακριβώς τις διατάξεις του οικείου κανονισμού, στην προκειμένη δηλαδή περίπτωση του κανονισμού 2176/84.

14 Συναφώς, ενόψει των επιχειρημάτων της αιτούσας, μπορεί να γίνει δεκτό ότι προέβαλε ουσιώδη επιχειρήματα, τα οποία θα αποτελέσουν αντικείμενο περισσότερο εμπεριστατωμένης εξετάσεως στο πλαίσιο της προσφυγής στην κύρια δίκη και ότι τα κοινοτικά όργανα, λαμβάνοντας την προαναφερθείσα θέση, δεν επιχείρησαν ούτε θέλησαν να επιχειρήσουν να καταδείξουν το αλυσιτελές των λόγων που προβάλλει η αιτούσα. Υπό την επιφύλαξη όσων εκτίθενται στη σκέψη 16 που ακολουθεί, είναι δυνατό να θεωρηθεί ότι οι προβαλλόμενοι από την αιτούσα λόγοι μπορούν εκ πρώτης όψεως να δικαιολογήσουν τη χορήγηση του προσωρινού μέτρου που ζητεί.

15 Ναι μεν προέβαλε η αιτούσα στην παρούσα υπόθεση νομικούς και πραγματικούς ισχυρισμούς που μπορούν εν πρώτης όψεως να δικαιολογήσουν την αναστολή εκτελέσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού, στο Δικαστήριο όμως εναπόκειται να εκτιμήσει το επείγον και την αναγκαιότητα της αιτούμενης αναστολής, προκειμένου να αποφευχθεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία της αιτούσας.

16 Επί του θέματος αυτού, προς στήριξη των αντίστοιχων απόψεών τους οι διάδικοι υποστήριξαν αντικρουόμενες θέσεις και ανέφεραν αριθμούς σχετικά με το ύψος των τιμών και το ποσοστό συμμετοχής στην αγορά της ευρωπαϊκής βιομηχανίας και των ιαπώνων ανταγωνιστών της. Οι αριθμοί που παρέσχε το Συμβούλιο, η Επιτροπή και το CETMA, αφενός, και η αιτούσα, αφετέρου, δεν συγκλίνουν. Στο πλαίσιο της διαδικασίας για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου δεν μπορεί να δεχτεί ως ακριβέστερους τους αριθμούς που επικαλείται ο ένας διάδικος αντί του άλλου, χωρίς να προδικάσει την ουσία της υπόθεσης, αν άλλα στοιχεία δεν βαρύνουν υπέρ της απόψεως του ενός διαδίκου, πράγμα που δεν συμβαίνει στην παρούσα υπόθεση. Καθ' όμοιο τρόπο, αντιμετωπίζει την ίδια αδυναμία ο Πρόεδρος, όταν πρέπει να κρίνει αν έγινε σύγκριση στο αυτό στάδιο εμπορίας της τιμής εξαγωγής και της κανονικής αξίας.

17 Άλλωστε, στο πλαίσιο της εφαρμογής των άρθρων 185 και 186 της Συνθήκης ΕΟΚ είναι αναγκαίο να σταθμίζεται το σύνολο των διακυβευόμενων συμφερόντων. Επ' αυτού, τα κοινοτικά όργανα και το CETMA ισχυρίζονται ότι η ζημία που υπέστησαν οι κοινοτικοί κατασκευαστές λόγω της υποτιμολόγησης των τιμών των πωλούμενων από την αιτούσα ηλεκτρονικών γραφομηχανών είναι σημαντική και ενδεχόμενη αναστολή των οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ θα προκαλούσε χωρίς αμφιβολία την εξαφάνιση ενός μέρους της κοινοτικής βιομηχανίας. Ελλείψει έγκυρων και μη αμφισβητούμενων πληροφοριών, ικανών να αποδείξουν το αντίθετο, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η λήψη των αιτούμενων προσωρινών μέτρων ενδέχεται να προξενήσει σημαντική ζημία στην ευρωπαϊκή βιομηχανία.

18 Από τα προαναφερθέντα περιστατικά και από την αρχή ότι σε περίπτωση αμφιβολίας εναπόκειται στον αιτούντα διάδικο να αποδείξει το βάσιμο των ισχυρισμών του, εμφαίνεται ότι η αιτούσα δεν προσκόμισε αποχρώσες αποδείξεις ότι θα υφίστατο σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία που να δικαιολογεί το επείγον των προσωρινών μέτρων που ζητεί.

Για τους λόγους αυτούς

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ,

αποφαινόμενος κατά τη διαδικασία λήψεως ασφαλιστικών μέτρων,

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την αίτηση.

2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Δημοσιεύτηκε στο Λουξεμβούργο στις 18 Οκτωβρίου του 1985.

Ο γραμματέας
P. Heim

Ο πρόεδρος
A. J. Mackenzie Stuart